

EKO

Študentský občasník OA Senica

číslo 3.

ročník 19.

školský rok 2009/2010

Úvodník
alebo lepšie
Zopár slov maturantom

A je to tu. Nočná mora všetkých študentov. Skúška dospelosti. Maturita klope na dvere! Pomaly, ale isto prichádza čas, keď každý štvrták sedí nad knihami. Oveľa intenzívnejšie ako zvyčajne. Namáha svoj mozog na maximum. Ovláda štvorročné učivo a začína písať prvé prihlášky na vysoké školy.

Je to však i čas rozlúčenia, nostalgie, spomínania a zhodnotenia.

Milí naši štvrtáci, i my redakcia časopisu EKO, by sme sa chceli s vami rozlúčiť, zaspomínať si a naposledy zhodnotiť. Myslím, že žiadnemu študentovi – maturantovi netreba nič pripomínať.

Zaiste si pamätáte na 1. deň na obchodke. Spoznávate tie zmätené vystrašené tváre, plné obáv a očakávania? Boli to VAŠE tváre! Pozrite, kým ste dnes! Ste mladí, ambiciózni ľudia, plní vedomostí a túžby presadiť sa. Počas štyroch rokov ste sa zmenili. Menili ste sa vďaka profesorom, ale aj vďaka sebe. Každodennou prácou na sebe samom, hodinami strávenými v škole, doma pri knihách, ale aj množstvom zážitkov, školských výletov či triednych akcií. Bola to cesta namáhavá, pri ktorej ste isto veľakrát zakopli, no išli ste ďalej. Pomaly sa blížite ku koncu.

Chceme sa rozlúčiť s našimi redaktormi či prispievateľmi Veronikou, Martinkou a Ľubom, ktorí prispeli vždy skvelými nápadmi, rozlúčiť sa s Vami, chalani, baby, kamoši, kamošky, frajeri, frajerky, tajné lásky...

Chceme sa rozlúčiť s vami všetkými – s maturitným ročníkom 2010, no najmä zaželať všetkým, nech na maturách zažiarite!

Vykročte na svoju životnú cestu - cestu dospelosti tou správnou nohou!

Redakcia časopisu EKO

OBSAH

• Zopár slov maturantom	2	VLASTNÁ TVORBA:	
• Nová tvár	3	• Lora z rodu Portirov	17
• SDA u nás, na obchodke	4	• Odbíjajúca kapitola	19
• Valentín trochu inak	6		
• Zasadnutie študentských rád	7		
• Už dohorel olympijský oheň	9	• Zasmejme sa – školské vtipy	20
• Majstrovstvá SR v SIP	10		
• Maturita áno či nie	14	• Ešte pár slov	21
• Exkurzia v podniku DEMA	16		

NOVÁ TVÁR

Už v prvom tohtoročnom vydaní časopisu EKO sme sa čitateľom snažili priblížiť nových pedagógov . A rovnako tomu bude aj v tomto - v poradí už treťom - vydaní.

Od polroka sa môžeme na chodbách obchodky stretávať s útlou tmavovlasou neznámou... Vlastne teraz už známou - s pani profesorkou Ing. Alenou Havlíkovou, ktorá vyučuje ekonomické predmety.

Nová pani profesorka pôsobí milo, príjemne a vôbec na sebe nedá poznať, že vo februári 2010 naskočila do rozbehnutého obchodkárskoho vlaku...

Pani profesorka, ako by ste samu seba stručne charakterizovali?

Som cieľavedomá, niekedy tvrdohlavá, snažím sa byť spravodlivá a vždy hľadám v ľuďoch to dobré.

Prezradte našim čitateľom, ktorú vysokú školu ste absolvovali?

Absolvovala som Ekonomickú univerzitu v Bratislave, fakultu hospodárskej informatiky, odbor aplikovaná štatistika.

Prečo ste sa rozhodli pre profesiu učiteľa?

Rada pracujem s mladými ľuďmi a myslím si, že povolanie učiteľky je zo celospoločenského hľadiska veľmi užitočné a potrebné.

Aké sú Vaše dojmy zo školy a zo študentov?

Moje prvé dojmy zo školy sú vynikajúce, veľmi pozitívne. Práca so žiakmi je veľmi zaujímavá a inšpirujúca. Čas mi začal plynúť neuveriteľne rýchlo, je to obrovská zmena oproti materskej dovolenke. Som veľmi rada, že mi tu všetci vychádzajú v ústrety a sú ochotní pomôcť, nakoľko začiatky niekedy nebývajú jednoduché.

Prezradte nám Vaše životné motto, ktorým sa riadite?

Vždy treba myslieť pozitívne.

Lucia Surová, III.B

SDA (Slovenská debatná asociácia) u nás, na obchodke

Streda, 03. 02. 2010. Vonku je nepriaznivé počasie – silný vietor, hustý sneh. MY – v zasadačke OA, ON - kdesi na ceste. Pýtate sa kto je MY a kto je ON? MY - študenti obchodky (konkrétne trieda II. C a pár tretiakov), ON, vraj pán, ktorý nám niečo porozpráva o debatovaní, o rozprávaní, naučí nás, resp. poradí nám, ako sa správne vyjadrovať. Aspoň tak nám bolo povedané.

Všetko sa to malo začať okolo 11.00h. Bolo však už po dvanástej a jeho nikde. Meškal. No niet sa čomu diviť. Cesta z Košíc do Senice by v takom hroznom počasí dala zabráť komukoľvek.

Konečne prišiel a s ním i hostia: študenti zo súkromky a Ivona Klimentová z Informačného centra Europa Direct, ktoré nám tento seminár zabezpečilo. Všetci sme už boli netrpezliví, čakali sme, kým si pripraví technické veci na spustenie prezentácie.

Keď bola technická stránka v poriadku, vtedy to prišlo...

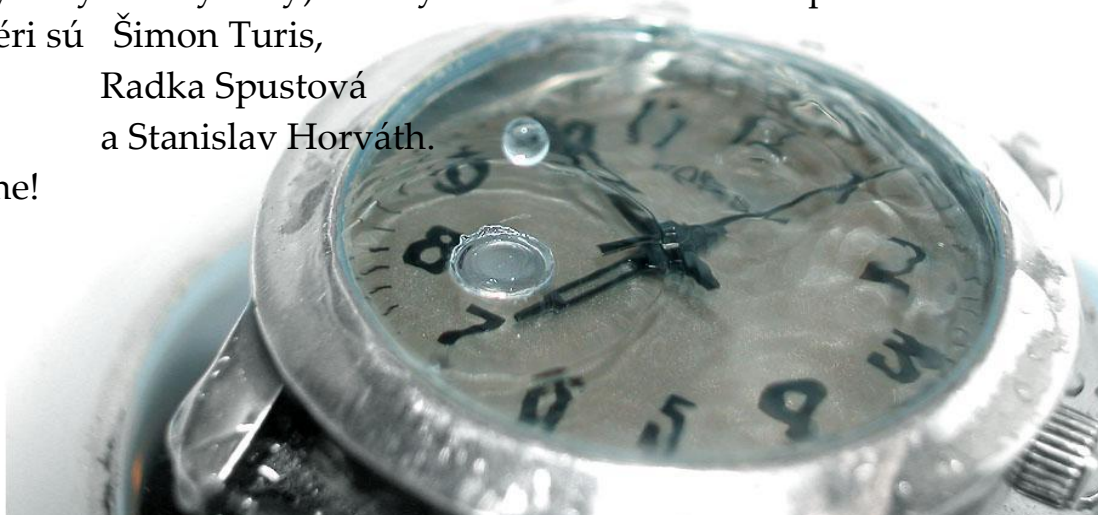
Šok! Čakali sme „pána“ zo SDA a pred nás sa postavil dobre naladený mladý chalan a spustil: „Ahojte, ja som Miro zo Slovenskej debatnej asociácie...!“

Miro Nemčok, mladý 20-ročný chalan, ktorí si okamžite získal našu pozornosť svojím vyjadrovaním, gestami a svojou rečou. Rozprával veľmi odborne, no zároveň mu rozumel každý z nás. Presvedčivo, vtipne vedel zaujať našu pozornosť. Spustil svoju prezentáciu, pri ktorej vysvetľoval. Oboznámil nás s tým, čo je SDA, samotný pojem debata, jej výhody, aká je reč v debate, čo je argument, aké sú úlohy rečníkov, ako sa dá v debate súťažiť...

Štvrtok, 25. február 2010. Mirov návrat. Na obchodke sa konala debatná súťaž, v ktorej oproti sebe súťažili 4 trojčlenné družstvá. Debatovalo sa o témach: Vstup Turecka do EÚ (jeho výhody a nevýhody) a Ženy a muži sú v EÚ rovnoprávni.

Naši najlepšie debatéri sú Šimon Turis,
Radka Spustová
a Stanislav Horváth.

Víťazom gratulujeme!

Myslím, že táto debata nám všetkým - priamym účastníkom aj divákom - veľa dala. Pochopili sme najmä výhody debatovania, ktoré môžeme využiť my všetci a to:

- debata odstraňuje strach z rozprávania pred ľuďmi,
- prináša jednoduchšie presvedčanie,
- ľahší prechod školou, obzvlášť maturitou,
- rozšírenie všeobecných vedomostí,
- pomôže pri znalosti cudzieho jazyka ...

Debata = výmena názorov.

Dva tímy.

Jedna téza.

Nič, iba slová.

Jedna porota.

Jeden víťaz.

A možno zručnosti, ktoré môžete využiť v bežnom živote!

A preto debatujme, debatujme, debatujme ...

Barbora Janovičová, III. B

Valentín trochu inak

Malá úvaha o sladkosti, ale i horkosti štmásteho februárového dňa.

Sviatok všetkých zaľubených je 14. februára, ako iste všetci viete. A v kalendári nájdeme meno Valentín. Svätý Valentín bol iste zaujímavá osoba, inak by si predsa zaľúbenci neprisvojili deň jeho menín a nebol by z toho celosvetový ošial'.

Valentín. Je to vlastne sviatok predajcov - vlastníkov akýchkoľvek obchodov, najmä však kvetinárov. Muži si totiž myslia, že jedna červená valentínska ruža zotrie všetky ich chyby. Ale to predsa nie je pravda, a to my všetky dobre vieme! Možno je pekné, keď si na nás niekto „len“ spomenie...

Myslím, že sviatok zaľubených sa preceňuje. Vlastne je to tak so všetkými sviatkami v dnešnej dobe. Čo takto spomenúť si na ľudí, ktorých máme radi aj niekedy inokedy ako v predpísané sviatky, o ktorých čítame a počujeme všade naokolo.

Zamyslíme sa! Už ste niekedy počas roka dostali len tak nejaký darček či kvety? To pochybujem. Dnes si ľudia nedávajú darčeky len tak. V skutočnosti by to však vyriešilo len obyčajné ďakujem, že si tu a prosto, že si. Takéto slová počúvať každý deň by možno pomohlo ľuďom, ktorý nemajú také šťastie, že niekoho pri sebe majú.

Možno niektorí riešia valentínsky ošial' útekou od reality a kupujú si niečo sami pre seba, nechajú si „darček“ poslať a potom sa radujú. Zdá sa vám to smiešne? Myslím, že až také vtipné to zasa nie je. Skôr smutné. Všimli ste si niekedy človeka, ktorého denne stretávate v autobuse, v škole, v práci, či aj on má niekoho, s kým by sa tešil z Valentína tak ako vy?

Iní zasa môžu počas každého Valentína cestovať, aby sa nejakou odreagovali. Napríklad idú do Benátok - hoci aj sami alebo s najlepšou kamarátkou. Aj to je riešenie – ako nebyť sám.

Mať niekoho pri sebe. To si asi želá veľa ľudí, vlastne všetci. A vôbec si nevšímajú, či ten človek, ktorého tak milujú, za to naozaj stojí. Vážne stojí za to, aby ste sa kvôli nemu/nej pohádali aj s najlepšími kamarátmi, s rodičmi, so súrodencami?

Ale myslenie a začínajúca láska k sebe nepristanú. Láska je nielen silný cit, ale aj veľmi silné slovo a je dôležité si poriadne premyslieť, komu ho hovoríte...

Nakoniec by ste asi chceli počuť známu frázu, že každý má niekde na svete svoju druhú polovičku a čaká ho veľká láska. A stretnete sa niekedy? To neviem ani ja, ani nikto iný. Treba len dúfať a veriť! Stretnúť lásku je totiž veľký dar, stratiť ju – hm, aj to sa stáva...

Život je prosto taký ...

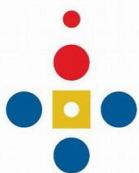

text Soňa Štítina, grafika Lucia Surová

Spoločné zasadnutie študentských rád stredných škôl v Senici

26. február 2010

**M E S T O
S E N I C A**

Hostiteľom tohto zasadnutia bola Obchodná akadémia v Senici v piatok 26. februára 2010.

Medzi pozvanými hosťami nechýbala riaditeľka OA Ing. Miroslava Príkopová, zástupca primátora mesta Senica Peter Hutta, Ivona Klimentová z EUROPE DIRECT, riaditeľ CVČ Martin Dudáš, koordinátor projektov Štyri regióny pre mladých a Tri dni pre hrdinov Andrej Skala, koordinátorka Študentského parlamentu v Senici Dana Kopecká a zástupcovia študentských rád všetkých stredných škôl v Senici spolu s ich profesormi.

Zasadnutie otvorila riaditeľka OA v Senici Miroslava Príkopová. Ďalej nasledoval krátky príhovor koordinátorky Študentského parlamentu Dany Kopeckej. Po nej nasledovali prezentácie študentských rád na stredných školách v Senici. Všetci predsedovia sa zhodili, že hlavnou činnosťou študentských rád je práve nadviazanie komunikácie medzi žiakmi a vedením školy. Ich predsedovia nás oboznámili s ich históriou, priblížili nám zaujímavé projekty, ktoré organizujú či budúce plány.

Ako prvá priblížila fungovanie študentskej rady hositeľskej školy – Obchodnej akadémie Senica **Lýdia Eliášová (III. B)**. Študentská rada funguje na OA už niekoľko rokov, organizuje rôzne akcie a stretnutia... Momentálne má 19 členov, niekoľko rokov sa jej veľmi úspešne venovala Ing. Vrbovská a momentálne je vedením poverená Mgr. Zemanová.

Študentská rada Súkromnej strednej školy podnikania dáva možnosť študentom prostredníctvom študentskej firmy organizovať rôzne trhy, zájazdy. Študenti si napríklad môžu zorganizovať výlet podľa vlastného uváženia.

Stredná odborná škola len začína so študentskou radou, ale snaží sa zapájať do rôznych mestských akcií, ako je napr. Svetlonosenie alebo Študentská kvapka krvi.

Gymnázium tak isto ako aj ostatné školy sa zapája a organizuje rôzne akcie, napr. Dnes učíme my, snaží sa pomáhať svojim študentom a i.

V zasadnutí pokračoval pán Andrej Skala z Rady mládeže Trnavského kraja, ktorý predstavil zaujímavý projekt pre mladých dobrovoľníkov „Tri dni pre hrdinov,“ ktorý už bol úspešný v niekoľkých krajinách. Ide najmä o podporu zviditeľnenia práce mladých ľudí, a to nielen morálnu, ale i finančnú. Záštitou tohto projektu je Tibor Mikuš. Viac o tomto projekte ako i prihlásiť sa na: www.4r4y.sk

Ďalším bodom programu zasadnutia bol Študentský ples v Senici, ktorý by sa mohol uskutočniť. Príprava takéhoto plesu je však náročná, a preto sa zide každá pomocná ruka. Informácie o ňom poskytla podpredsedníčka študentského parlamentu Dominika Kurtová.

Hostia boli oboznámení i s Cenou senickej mládeže, ktorá sa udeľuje človeku za aktívnu prácu s mladými ľuďmi, či už v poli kultúrnom, umeleckom alebo športovom. Cena Zlatý Ámos môže byť zase cenou i pre Vášho najobľúbenejšieho učiteľa.

Nasledovalo krátke predstavenie Študentského parlamentu v Senici, ktorý mal aj na tomto zasadnutí svojich členov a preto nesmela chýbať ani jeho prezentácia v podaní jej členky Michaely Vojtkovej. Z najzaujímavejších aktivít treba spomenúť: tvorbu Študentských listov, mestské oslavy Dňa študentstva, projekty Deň dobrovoľníctva, Pošli to ďalej...

Manažérka Ing. Ivona Klimentová priblížila niektoré aktivity, ktoré EUROPE DIRECT usporadúva. Zmienila sa o debatnej súťaži, ktorá sa nedávno konala na OA. Ďalej súťaž Mesto mojich snov, do ktorej sa hlavne zapojila OA, súťaž Mladý Európan, Majstrovstvá Európy v stolnom hokeji.

Na záver zasadnutia Dana Kopecká zhodnotila celé stretnutie a pripomenula rôzne aktivity, ktorých sa môžu študenti zúčastňovať, prípadne organizovať.

Soňa Štítina a Dominika Micháľková, III.B

Už olympijský oheň dohorel...

V Kanade sa v polovici februára po druhýkrát rozhořel olympijský oheň. Už v lete roku 1976 sa obyvatelia kanadského Montrealu mali možnosť tešiť zo svetovej olympijskej prestíže.

V roku 2010 zase dostal zimnú olympijskú príležitosť Vancouver. No netešili sa len Kanadania, davová psychóza menom olympijské hry postihla celý svet a, samozrejme, aj Obchodnú akadémiu v Senici.

Myslím, že medzi nami sa nájde len málo ľudí, ktorých by žiadnym spôsobom olympijské hry nezaujali. Ak ich aj nezaujímalo, ktorý Američan získal zlato a za čo, ktorý Kanadčan získal striebro za čosi iné, tak ich určite zaujala a pobavila irónia, že jedinú slovenskú zlatú medailu získala pôvodom Ruska Anastasia Kuzminová. Kde sú tie časy, kedy za Slovensko vyhrávali medaily Slováci, za Česko Česi, za Rusko Rusi... Faktom však zostáva, že rovnaké je to aj v iných štátoch.

Ako teda vlastne prežívala olympijské hry OA v Senici? Myslím, že prehovorím za väčšinu študentov, keď poviem, že najviac nás chytil a až do konca držal hokej. Naše hokejistky prehrali, čo mohli, no keďže ženský hokej nemá na Slovensku žiadnu tradíciu, tak sme si to veľmi k srdcu nebrali.

Naši hokejisti doniesli domov zemiakovú medailu, ale treba uznať, že si počínali skutočne dobre a my sme im až do konca „fandili“. Keďže zápasy sa začínali o šiestej ráno, trvali až do štvrtí na deväť a my sme si takmer vždy vyprosili od milosrdného profesorského zboru dopyčovanie zápasu z reproduktorov našich mobilov chytajúcich Slovenský rozhlas. Naš krik po každom slovenskom góle informoval celú školu o výsledkoch hokejového stretnutia. Pri samostatných nájazdoch v zápase s Rusmi sa napätie dalo krájať a vo chvíli, keď Pavol Demitra strelil víťazný gól, by som prisahala, že nás je počuť až na gymnáziu. Študentské nadšenie trvalo až do konca zápasov.

V nedeľu 28. februára 2010 olympijský oheň vyhasol. Nám zostanú spomienky a o niekoľko rokov si budeme môcť zahundrať, ako to tam prebiehalo, ako to Slováci pobabrali a podobne. Niektorí možno bude spomínať v dobrom na to vzrušenie, ako to „tí Slováci“ zahrajú a komu dajú na frak. Vlastne to bolo skoro jedno. V dnešnom čase sa už nedá hovoriť o „slovenských úspechoch“, keďže za nás hrajú a reprezentujú nás v podstate cudzinci žijúci na Slovensku, resp. hrajú za nás hokejisti, ktorých domovským ľadom je NHL.

Plno našich (napríklad) hokejových hráčov hrá v zámorí, prípadne inde vo svete, a napokon nastávajú situácie, že „naši hrajú proti našim“. A „nenaši“ prinášajú úspechy „naším“. Aj taká býva irónia súčasných olympijských hier, takých odlišných od svojich antických predchodcov.

V tomto roku sme získali tri medaily, 1 zlatú, 1 striebornú a 1 bronzovú. Ako sa vraví, mohli sme dopadnúť aj horšie. Necháme sa prekvapiť, ako dopadneme na nasledujúcej olympiáde.

Erika Engelová, I.B

Majstrovstvá SR v spracovávaní informácií na počítači

Marec – je pre nás študentov predovšetkým mesiacom maturitných skúšok. V tomto roku sa pre našu školu stal aj mesiacom, počas ktorého sme boli hosťami výnimočnej celoslovenskej súťaže – už 44. ročníka Majstrovstiev SR v spracovávaní informácií na počítači.

Súťaže sa zúčastnili študenti z 28 škôl SR. K významným hosťom patrili pán *Jaroslav Zaviačič*, viceprezident medzinárodnej organizácie INTERSTENO a predseda Interinfo ČR a pani *Ing. Helena Matoušková*, deväťnásobná majsterka sveta v písaní na PC. Tieto osobnosti boli nielen milými hosťami, ale aj dôležitými spolupracovníkmi – poskytli vyhodnocovací program na opravu súťažných prác.

Všetko sa udialo 11. a 12. marca 2010 v organizačnej rézii našich pedagógov – vyučujúcich písomnej a elektronickej komunikácie, s ktorými úzko spolupracovala *Mgr. Iveta Moravcová*, predsedníčka celoštátnej komisie. A práve s ňou sme sa my - šéfredaktorky Barbora a Dominika stretli s prosbou o rozhovor do školského časopisu EKO.

Naše dojmy? Pani predsedníčka *Mgr. Iveta Moravcová* bola nielen milá, príjemná, ale predovšetkým ochotná s nami a našim školským časopisom spolupracovať. Prejavila úprimný záujem o našu novinársku prácu, čo samozrejme, každého člena redakčnej rady veľmi potešilo. Hoci mala nabitý program, ochotne nám venovala svoj drahocenný čas.

Ďakujeme jej za ústretovosť a za odpovede na naše otázky.

1. Ste odborným garantom celoslovenskej súťaže SIP, čo je podľa Vás najnáročnejšie pri príprave takéhoto typu súťaže?

Nie som odborným garantom súťaže. Odborným garantom súťaže je Štátny inštitút odborného vzdelávania v Bratislave. Ja som menovaná predsedníčka súťaže na trojročné funkčné obdobie. A čo je najnáročnejšie? Pripraviť žiakov do tejto súťaže, ďalej to, že na celom území Slovenska sa krajské kolo koná v jednotnom termíne a všetci majú rovnaké podmienky, teda súťažné texty treba pripraviť a následne expedovať do všetkých krajov. Zavriešním je celoslovenská súťaž – texty by mali byť náročnejšie. Keďže je to celoslovenská súťaž, jej organizácia je náročná po všetkých stránkach.

2. Zdá sa Vám tento ročník (v poradí už 44.) niečím iný, výnimočný?

Krásne to vystihol redaktor učiteľských novín Mgr. Dušan Mikolaj, ktorý napísal: „Dve štvorky pre najlepších...“ Hoci sa zídu tí najlepší, budú súťažiť pod dvoma štvorkami – tým je tento ročník výnimočný.

Ďalej je to účasťou favorita súťaže žiaka Jaroslava Zigu z OA Považská Bystrica, ktorý reprezentoval v auguste 2009 Slovensko ďaleko za jeho hranicami – v Pekingu. Sme plní očakávania, aký výkon dosiahne na 44. ročníku. V Pekingu sa umiestnil na 10. mieste v 30 minútovom odpise s výkonom 490 čistých úderov za minútu.

Výnimočný je aj tým, že sa koná v Trnavskom kraji – ja pochádzam z Trnavského kraja, pôsobím na Obchodnej akadémii Hlohovec. Takže sa teším, že účastníci budú mať možnosť pozrieť krásy tohto kraja.

3. Ako sa Vám pozdávajú výkony súťažiacich?

V krajskom kole dosiahli žiaci oveľa lepšie výkony ako v minulom ročníku. V súťažnom poriadku je na postup v 1. súťažnej disciplíne do celoslovenského kola potrebné splniť limit 320 čistých úderov za minútu (zároveň však môže postúpiť maximálne 25 žiakov). Tento rok som musela latku na postup posunúť riadne hore. Keby postúpili všetci, ktorí splnili uvedený limit, tak len v 1. disciplíne by súťažilo 52 žiakov, čo je viac ako dvojnásobok oproti súťažnému poriadku. Z toho dôvodu postúpili tí, ktorí dosiahli 332 čistých úderov. Druhá súťažná disciplína je náročnejšia, žiaci tu majú stále rezervy a je potrebné na sebe viac a viac pracovať, venovať sa zvyšovaniu zručnosti v práci s počítačom. Postúpili žiaci, ktorí dosiahli minimálne 80 korektúr za 10 minút.

4. Čo by ste poradili študentom – najmä prvákom – ktorí na hodinách písomnej a elektronickej komunikácie bojujú s desaťprstovou hmatovou metódou?

Trpezlivosť. Nevzdávať sa. Dokonale zvládnuť desaťprstovú hmatovú metódu, to sú hodiny a hodiny tréningu, zvyšovanie presnosti a postupné zvyšovanie rýchlosti. Až neskôr si uvedomia a zistia svoju prednosť pred tými, ktorí na klávesnici ťatľujú dvoma prstami.

5. Na záver – ako sa Vám u nás, na senickej obchodke, páči a aké dojmy si od nás odvážate?

Obchodná akadémia v Senici je moderná škola, ktorá drží krok s dobou. Nachádza sa vo veľmi príjemnom prostredí, jej interiér je pekný, dýcha aktivitou mladých ľudí. Do jej priestorov a medzi ľudí, ktorí tu pracujú, sa rada vraciam.

Cením si prítomnosť významných hostí Jaroslava Zaviačiča, viceprezidenta medzinárodnej organizácie INTERSTENO a predsedu Interinfo ČR a Ing. Heleny Matouškovej, 9-násobnej majsterky sveta v písaní na počítači. Jej rekord z roku 2003 v Ríme je 955 čistých úderov za minútu. Vážim si ich pomoc v celoslovenskom kole, kde poskytli vyhodnocovací program na opravu súťažných prác a zároveň ponuku na rozvíjajúcu sa vzájomnú spoluprácu.

Celý organizačný výbor precízne pripravil všetko tak, aby sa 44. ročník mohol uskutočniť bez problémov, bez rušivých momentov.

Vládla priateľská atmosféra, pohostinnosť a prívetivosť. Ďakujem PhDr. Betke Londákovovej, Mgr. Vierke Rosovej a všetkým, ktorí sa na príprave tejto veľkej akcie podieľali.

Naša poznámka na záver – v mene redakčnej rady želáme pani predsedníčke veľa vydarených súťaží SIP a ak číta tento článok, pozdravujeme ju na hlohoveckú Obchodnú akadémiu!

V neposlednom rade by sme chceli vyzdvihnúť prácu organizačnému výboru, ktorý tvorili PhDr. Londáková, Mgr. Rosová, Ing. Juráňová, Ing. Balažovičová, Ing. Černeková, Mgr. Krajčiová, Mgr. Medňanská, Mgr. Cigánková a taktiež aj pochváliť I. CR, ktorá sa na súťaži organizačne podieľala.

A teraz už k výsledkom...

Písanie na PC – podstatou súťaže bol 10-minútový odpis textu z 3-stranovej predlohy, súťaže sa zúčastnilo 27 žiakov.

1. miesto Jaroslav Zigo (OA Považská Bystrica), 512,6 úderov za minútu, percento chýb 0,019
2. miesto Anna Tvrdá (OA Žilina), 379,9 úderov za minútu, percento chýb 0,100
3. miesto Laura Samardžiová (OA Partizánske), 376,8 úderov za minútu, percento chýb 0,076

Jaroslav Zigo poputuje vďaka svojmu víťazstvu na Majstrovstvá sveta v Paríži.

Úprava textu na PC – úlohou súťažiaceho bolo upraviť text zo súboru vopred uloženého komisiou do PC. Súťažná predloha obsahovala 150 úloh vyznačených normalizovanými korektorskými značkami. Súťažiaci museli splniť aj limit 270 čistých úderov za minútu pri súťaži v 10-minútovom odpise, akceptované percento chýb najviac 0,25. Spolu súťažilo 21 žiakov.

1. miesto Jana Ivanocová (OA Trebišov), dosiahla 9350 bodov
2. miesto Miroslav Bundzák (OA Banská Bystrica), 8350 b.
3. miesto Veronika Ragányová (SOŠ, SDH Prešov), 8100 b.

➔ Víťazi v písaní na počítači

Víťazi v úprave textu na počítači ➔

Maturita...

**...alebo ako ju vnímam ja,
keď som jednou nohou v „tom“?**

Zelená stužka - stužka nádeje.

Áno, táto stužka prezrádza, že tí, ktorí ju nosia, sa pripravujú na jednu zo svojich prvých dôležitých skúšok - na maturitu.

Koľká to odvaha, maturovať! Vždy som vedela, že maturita raz postihne aj mňa. No bude to ešte chvíľu trvať, tak prečo sa myšlienkou na ňu trápiť?

Ani som sa nenazdala a onedlho budem aj ja odchádzať na „svoj“ akademický týždeň...

Akademický týždeň je inak šialený čas!

Človek sa v kuse „drťí“, a čím viac sa približuje čas jeho maturitných skúšok, tým viac sa stresuje, že nestíha a že absolútne nič nevie... Niektorí si dokonca nestihnú vypracovať všetky maturitné otázky, aj také správy som veľakrát počula... A potom si ako naschvál „vytiahnu“ práve tú, ktorú nestihli...

Maturita totiž, podľa mňa, nie je férová.

Ide najmä o šťastie - ak si vyťahnete práve tému, ktorú neviete, dopadnete zle. No ak si vyťahnete práve tú, ktorú ste sa naučili najlepšie, môžete byť hoci aj flákač, zmaturovate na lepšiu známku ako poctivý, snaživý, inteligentný študent. Je to o tom, ako nám, milí maturanti, sadne otázka. Na druhej strane, ak vás profesori majú zapísaných ako dobrých študentov a vyťahnete si práve nejakú zákernú otázku, profesor vám väčšinou ochotne pomôže...

Môže sa stať, že si vyťahnete práve otázku typu „hrôza“. Čo vtedy robiť? Tvárte sa, že áno, toto je práve tá, ktorú som si chcela vytriahnuť. Ja by som vždy odpovedala: „Áno, otázka je to celkom pekná.“ Dať najavo, že neviete skôr, než vôbec začnete, by asi - podľa mojej mienky, nebolo inteligentné. No chvastať sa, že práve táto otázka a tento problém je vaša parketa asi tiež nie... Taký neutrál typu „celkom pekná otázka“ je iste najrozumnejšou možnosťou.

Maturita - formalita, to sú slová tých, ktorí prejdú skúškou dospelosti. Spadol z nich stres a potom si vlastne uvedomili, že to bolo „v pohode“.

Maturita - formalita, odkazujú staršie ročníky súčasným maturantom. Väčšina bývalých maturantov tvrdí, že hoci sa počas svojho akademického totálne drtili, schudli päť kíľ, atď. samotná maturita nebola až taká dramatická. Vlastne si myslím, že vedieť všetko obkecať, sa nám na maturitnej skúške extrémne zide...

Asi budeme mierne zmätený, veď pred zeleným stolom sedíme/stojíme po prvýkrát. A skúste v takom strese logicky myslieť! Niektorí totálne stroskotali, hoci teóriu dokonale ovládali! Hm, stresový faktor je fakt obrovský!

Odpoveď! Myslím si, že tí, čo budú práve odpovedať, ma budú počas mojej prípravy desivo rušiť! Potom mi budú nonstop myšlienky odbiehať inam... Toho sa bojím.

Isté je, milí maturanti, že sa na jednu z našich životných skúšok musíme pripraviť. Na niektoré predmety viac, na iné menej. Pretože skúšku dospelosti ešte nemám za sebou, nemôžem jej priebeh posúdiť objektívne – to budem vedieť o necelé tri mesiace. Ale vyzozorovala som, že všetci začíname byť vystresovaní.

Ide hlavne o to, že učitelia strašia a robia z maturity skúšku storočia, a keď príde na vec, zrazu sú všetci milí a pomáhajú, ako len môžu. Myslím si však, že by nás naši profesori nikdy nenechali „rachnúť.“ Teda aspoň tých, ktorí počas celých štyroch rokov v škole niečo robili a neboli trňom v oku, čo sa týka správania. Ale najlepšie je, samozrejme, naučiť sa.

Moja rada – nespoliehaj sa na šťastie a na to, že si vyťahneš práve otázku, na ktorú si sa pozrel. Prejdi si všetky – nech o každej vieš aspoň niečo.

Každý má nejaké maturitné ciele... Nieкто chce prosto prejsť, hoci aj s odretými ušami, druhý chce excelovať. Niektorí chcú mať „esteticky“ samé jednotky! Hoci nie som extrémne poverčivá, no na maturitu nám treba hŕbu šťastia. Preto si pokojne pre istotu, vezmite talizmam, šťastné pero či ceruzku... Osobne sa neprikláňam k názoru, že maturita je fraška. No ani si nemyslím, že je až takým veľkým strašiakom, ako si človek automaticky navráva. Jednoznačne sa dá prežiť a aj v dobrom zdraví...

Myslím si však, že nie je maturita ako maturita. Každá škola má svoje osobitosti, svoju úroveň a istý stupeň náročnosti.

Už onedlho uvidíte po stredných školách pobehovať tých „vyfešákových“ maturantov a „nahodené“ maturantky. Už teraz sa nemôžem dočkať, určite rovnako ako všetci maturanti, keď bude po všetkom. Teším sa na ten pocit, čosi ako keď človeku spadne kameň zo srdca.

A vy, milí rovesníci, možno i vám prinesie váš talizman šťastie! Len si ho nezabudnite zobrať. Ja to skúsím.

Maturita sem, maturita tam... Milí maturanti, prípravu určite nepodceňujte, veď je to iba týždeň a potom zaslúžené voľnooo...

Všetkým **MATURANTOM 2010** prajem veľa šťastia!

Veronika Štefková – maturantka zo IV. C

Exkurzia do podniku DEMA a. s.

17. marec bol pre našich štvrtákov očakávaným dňom maturitných skúšok. Ostatní študenti našej školy sa v ten deň neučili, čakala ich exkurzia do senických podnikov DEMA, DELPHI, 101 Drogerie a do VUB a SLSP v rámci predmetu podniková ekonomika. Naša trieda I. C navštívila výrobnú-obchodnú spoločnosť DEMA a. s. V Senici sídli už viacero rokov a je známa nielen doma, ale i v zahraničí.

Po príchode do areálu nás privítala asistentka riaditeľa a vedúci výroby. Prehliadka sa mohla začať. Najskôr sme si prezreli výrobu bicyklov. Pomocou modernej techniky tu kvalifikovaní pracovníci skladajú bicykle a pripravujú ich na uskladnenie a predaj. Každý má presne určenú prácu, napr. skladanie kostry bicykla. Zamestnanci pracujú s najmodernejšími strojmi, ktoré sme si mohli aj zblízka prezrieť. Vzhľadom na výrobu bolo pracovné prostredie čisté a príjemné. Veľmi zaujímavá bola aj miestnosť, kde sa vyrábali kolesá.

Pokračovali sme prehliadkou skladov hotového tovaru. Uskladnené sú tu desiatky bicyklov pripravených na predaj. Niektoré z nich sa v budúcnosti dostanú aj na súťaže alebo medzinárodné výstavy. Pretekári, ktorí na nich jazdia, dosahujú vďaka kvalitným výrobkom firmy DEMA vynikajúce výsledky.

Druhou časťou exkurzie bola návšteva novootvorenej predajne kočíkov a detských potrieb. Spoločnosť v najbližšej dobe plánuje otvoriť rovnaké aj v iných mestách. Predavačky nás oboznámili s najnovšími trendmi vo svete kočíkov a detskej módy. Povedali nám aj niekoľko obchodných „trikov“ na prilákanie zákazníkov.

Po troch hodinách strávených v DEME sme odchádzali obohatení o nové zážitky. Nahliadli sme do priestorov, kde sa bežní návštevníci len tak nedostanú. Už teraz sa tešíme na ďalšiu exkurziu.

Zdroj obrázkov: www.dema.sk

Eva Chocholáčková I. C

Opäť predstavujeme našim čitateľom vlastnú tvorbu obchodkárov. Tentoraz sa prostredníctvom svojej tvorby predstaví

Erika Chocholáčková z I. C,

ktorá nás zavedie do tajomného sveta budúcej knihovníčky a čarovného snového mesta. Žeby prichádzal nový Pán prsteňov...?

Lora z rodu Portirov

Melodický zvuk zvonov sa rozlieha nad Snovým mestom. Dlhé ding-dang-dong. Oblohu zaplavuje oranžovo-červená žiara. I dnes, tak ako už stovky rokov, mnísi z najvyššej veže oznamujú obyvateľom začiatok nového dňa. Vždy sú absolútne presní, neomeškajú sa ani o okamih a keby aj, ťažko by si toho niekto všimol.

Celé mesto v tomto čase ešte tuho spí. Stánky, plné najrôznejšieho tovaru, obklopené pokrikujúcimi obchodníkmi a zákazníkmi sú teraz prázdne, kamenisté uličky opustené. Z Mestskej veže, najhonosnejšej, farebnými kamienkami obkladanej veže, zlieta krdeľ havranov. Niekoľkokrát zakrúžili nad mestom a s krákaním sa vracajú späť pod strechu veže. Zvony dozneli. Kto nemusí, ešte nevstáva.

Do izbice prenikajú prvé slnečné lúče. Klop-klop, ozve sa. Dievča v posteli sa ponáha, zívne a podíde k oknu. Okenice sa otvárajú. Klop-klop.

„Ach, vtáčiky,“ riekne a ponáhľa sa otvoriť okno. Každé ráno prichádzajú so zvonením. Sýkorky, vrabce, občas i havrany. Taká vtáčia drobotinka, čo jej je v meste veľa.

„Tu máte, zoberte si,“ hneď im podáva plnú dlaň semiačok. Siahne rukou na stolík a priloží i nahryznuté jablčko.

Vtáčiky zobkajú, je krásne slnečné ráno. Hory na pozadí sa kúpu v slnečnom svite a sú zahalené v ružovkastých oblakoch sľaby z peny. Snové vrchy. Na ich úpäti bolo postavené mesto. Také magické, plné neznámych bytostí, pomyslí si dievčinka. Kiežby sa tam mohla niekedy pozrieť!

Vtáčiky odlietajú, no ona chvíľu ešte postáva, s pohľadom upretým do diaľky, ponad všetky tie vežičky a komíny Snového mestečka. Dnes nie, dnes má celkom iné starosti. Podíde ku skriní z dubového dreva a vytiahne z nej šaty. S tmavou sukničkou a krajkovanou zásterkou, rovnaké krajky sú aj okolo krku a rukávov.

Rovnošata knihovníčky Všeobecnej kráľovskej knižnice. Teda, zatiaľ nie je knihovníčka, iba sa učí, no čoskoro možno bude.

Ruky a tvár si oplachuje studenou vodou. Medzi všetkými tými staručkými knihovníkmi, zväčša mníchmi, pôsobí naozaj zvláštne. Mladá a neskúsená, prakticky ešte dieťa. Napriek tomu prešlo už vyše dvoch rokov, odkedy tam prvýkrát vkročila.

Naťahuje si dlhú, snehobielu naškrobenú spodničku. Spomína si na to veľmi dobre. Bolo to presne v deň, keď dovŕšila dvanásty rok. Mama ju v to slnečné dopoludnie, zaviedla pred obrovskú mramorom obkladanú budovu. Všeobecnú kráľovskú knižnicu. Stáli pred ňou traja muži v čiernych talároch až po zem, knihovníci. V strede bol sám riaditeľ. Ako elfovi sa mu nedal z tváre vyčítať vek, no ona v tých sivomodrých očiach poznala nesmiernu múdrosť dlhých liet.

„Tak tu teda máme našu novú žiačku! Ako sa voláš, dievčatko?“

Nesmelo postúpila dopredu. Kolená rozklepané, hlas sa jej triasol ako ešte nikdy.

„Lora, pane,“ odpovedala, „Lora z rodu Portirov.“

S rukami za chrbtom sa hlboko uklonila. Tak ako sa na vychované dievča patrí.

Odvtedy sú moje rána rovnaké, premýšľa, keď si prečesáva dlhé, červené vlasy. Vstať, umyť sa a obliecť, a potom celé doobedie krasopisne prepisovať dlhé state z kníh. Bolia z toho poriadne ruky. Nič sa nedá robiť, to je práca učňa knihovníkov – prepisovať knihy, ktoré nikto iný nechce. No možno už o rok sa to zmení.

O rok, ak Boh dá, bude z nej právoplatná knihovníčka. Už knihy nebude musieť dlhé hodiny prepisovať, ale bude ich triediť, zoraďovať a možno i čítať. Uvážuje si stužkou vlasy. Už o rok ju čakajú záverečné skúšky...

Ilustrácie: Dominika Michalková, III.B

Martinu Krupaničovou

už poznáte ako pravidelnú prispievateľku do nášho časopisu. V týchto chvíľach už má za sebou praktické maturitné skúšky a my prinášame jej báseň Odbíjajúca kapitola, v ktorej možno cítiť... Čo? Koniec, záver, zatvárajúce sa dvere za niekým či niečím. Možno práve tieto pocity sprevádzajú našich maturantov, ktorí sa už 14. mája 2010 oficiálne rozlúčia so školou a potom príde na rad – ústna maturitná skúška.

Maťka, ďakujeme za básničky a držíme päsťe!

Martina Krupaničová

Odbíjajúca kapitola

*Od bíjajú posledné sekundy krásnych časov,
tá nezvyčajnosť a čaro sa kamsi pomínie,
slzy mi dopadajú do zmáčaných vlasov,
tá bolesť ma zase raz nemíne.*

*Od bíjajú sekundy a mňa to hrozne bolí,
všetko sa zase vráti do starých kolíají,
ktovie kedy opäť osud naše pohľady spojí,
a úsmev od teba mi srdce pohladí.*

*Od bíjajú sekundy, prečo len tak rýchlo,
ten sen predsa ani poriadne nezačal,
prišiel si do môjho života ako víchor,
každým dňom si doň radosť navracal.*

*Od bíjajú sekundy, nemám sa na čo tešiť,
tie šibalské očká mi zostanú v myšlienkach,
keď si sa smial, či ma išiel hrešiť,
navždy to patrí k nezabudnuteľným spomienkam.*

*Od bíjajú sekundy a s nimi i to krásne,
z tvojich pier mi znie ozvena môjho mena,
ako horiaci plameň však pomaly hasne,
zostane po ňom diera popolavá, nemá*

*Od bíjajú sekundy, končí sa kapitola,
miznú iskry a pokušenie hriešne,
čas všetko zhrnul z prestretého stola,
len vŕnok o tom hudie svoje piesne.*

Zasmejme sa: Zopár tých školských

Kto je náš národný hrdina?
No, Štefánik ... :D

Žiak si vyhrnie nohavice nad kolená. Profesorka sa na neho pozrie a povie:
„Jakub, stiahnite si tie nohavice!“

Žiak na hodine geografie o drevenom kostolíku:
„Nachádza sa tam krucifix, socha Ježiša Krista a pani Mária Magdaléna.“

Počas odpovede.
Profesorka: Máš snáď poruchu sluchu?!
Žiak: No. Teda nie, ja som nevnímal.

Profesorka sa pýta žiakov: „Vie niekto, čo je to lajblík?“
Žiak: „Kto?“

Mamička víta Ferka zo školy:
- Kde si bol tak dlho?
- Dnes sme písali slohovú prácu o súrodencoch.
- No a?!
- Ja predsa nemôžem za to, že ich mám až dvanásť.

Je jedna hodina. Profesorka sa pýta: „Zvoní 12:20?“

Dvaja študenti na intráku fantazirujú:
- Čo keby sme začali chovať prasa?
- Ti šibe? Ten smrad a špina?
- Všetci si zvykne.

text Soňa Štítina III. B, grafická úprava Lucia Surová III. B

Ešte pár slov ...

Milí čitatelia školského internetového časopisu EKO, veríme, že nové číslo oslovilo všetkých – študentov, pedagógov, ale aj náhodných návštevníkov internetových stránok OA Senica.

Snažili sme sa, pretože (možno sa už opakujeme) školský časopis má o nás – študentoch čosi podstatné, dôležité vypovedať!

Aj preto vyzývame všetkých, ktorí majú záujem o novinárčinu, aby sa pridali. Možno aj s TVOJOU pomocou a TVOJIMI nápadmi vytvoríme ďalšie zaujímavé články, čísla. Ktovie, možno TVOJA aktívna práca v školskom časopise bude stáť na začiatku kariéry ozajstného novinára.

Všetkým želáme pohodové čítanie!

P. S. Chcem vysloviť obdiv a chválu redakčnej rade a každému prispievateľovi do časopisu EKO! Len VY, dievčatá z redakčnej rady, najlepšie viete, koľko úsilia, energie a času je potrebné zo seba vydať pre jedno, jediné číslo. Nesmierne ma teší Vaše nadšenie a ochota robiť čosi navyše! Držím Vám päsťe – nielen v redaktorskej práci! I.H.

Tretie číslo školského časopisu EKO pripravili:

Dominika Micháľková, III. B

Barbora Janovičová, III. B

Soňa Štítňa, III. B

Soňa Radičová, III. B

Radka Spustová, III. B

Lucia Surová, III. B

Veronika Štefková, IV. C

Martina Krupaničová, IV. C

Eva Chocholáčková, I. C

Erika Engelová, I. B

Technická spolupráca: Mgr. Viera Rosová

Jazyková spolupráca: PhDr. Iveta Hazuchová